

INDEX RERUM

(NUMERUS PAGINAM DESIGNAT).

Abstracta et concreta: variae regulae ad eorum praedicationem in divinis 372 seqq.

Actus purus quid 211.

Adonai, nomen Dei 702.

Æquivocatio. Utrum Deus uti valeat æquivocatione vel amphibologia 398.

Æternitas quid 604 et 605; ejus discrimen ab ævo et aliis durationibus ibid. In æternitate non datur praeteritum nec futurum, sed tantum praesentissimum ac simplicissimum *nunc* 605; æternitatis cum immutabilitate cognatio 606. An habeat rationem mensuræ, sive respectu Dei sive respectu creaturarum 611. Vide vocem *Dei æternitas*.

Ævum quo pacto discriminetur ab æternitate 604.

Analogia an et qualis intercedat inter Deum et creaturas 244 et 246 seqq.

Anomæorum error circa visionem Dei 633, et comprehensibilitatem 678.

Anselmi (S.) argumentum ad probandam existentiam Dei 58 excluditur 65 seqq.; varia de illo auctorum judicia 60 seqq.

Anthropomorphitæ 418.

Argumentorum ad probandam existentiam Dei varia genera 82, 83; argumentum, quod quidam vocant *metalogicum* 77 refutatur 78 seqq., itemque argumentum *ontologicum* vel a simultaneo 58 seqq., 65 seqq.; expo-

nuntur, et propugnantur argumenta metaphysica 83 seqq., physica 107 seqq., et moralia 142 seqq. et 164 seqq. Comparatio et crisis diversorum istorum argumentorum 171 seqq. Generales quaedam difficultates adversus existentiam Dei 173 seqq.

Athei et Atheismus 181: an et quo sensu existant, et existere queant athei 182 seqq. In hoc providentiæ ordine non possunt dari athei positivi, Deum invincibiliter ignorantes 184; possunt tamen positivi, qui Deum vincibiliter ignorent 186, non quidem dogmatici, sed agnostici 186. Dari nequeunt athei negativi, adulti nempe ac mente sani, qui Deum invincibiliter, saltem diu, ignorent 189 seqq. Atheismus in se ipso absurdus est 193, naturalibus scientiis exitiosus 194 seqq. moribusque perniciosus 197.

Attributum quid 292 et quotuplex 294. Attributa Dei. Vide in voce *Deus*.

Baji Michaëlis error circa visionem Dei 634.

Bayle Petrus fautor manichæismi 371.

Beati in caelo Deum intuitentes non distinguunt essentiam divinam ab attributis 315.

Beguardorum et Beguinarum error circa visionem Dei 634.

Bonum quid et quotuplex 399. Divina bonitas 400 seqq.; vide vocem *Deus*.

Catholici, a protestantibus ob cultum imaginum indignissime accusati, vindicantur 347.

Causalitas ad extra repugnat Deo nisi in genere cause efficientis, exemplaris et finalis 459.

Cognitio nostra Dei cur sit imperfecta in hac vita 204. Vide vocem *Deus*. Quatenus Deus cognosci possit ab homine in hac vita 200; triplex modus cognoscendi Deum 203, mystica et symbolica ratio Deum cognoscendi 204.

Compositio quotuplex 413, et quamnam excludenda, cum agitur de divina simplicitate 413 seqq. Vide vocem *Dei simplicitas*.

Comprehensio 651, eius ratio enucleatur 654 seqq.; variis sententiis rejectis 655 seqq., vera doctrina exponitur 658 seqq. Comprehensio veri nominis attingere debet omnia intrinseca prædicata, quæ formaliter in re cognoscenda continentur 660, tum etiam prædicata extrinseca, quæ virtualiter et eminenter in potentia naturali 660, non vero in potentia obedienciali continentur 661; quare comprehensio debet attingere omnes habitudines rei et connexiones, quæ vi essentiae cognosci possunt, et ad illam omnino penetrandam conferunt 661 seqq. Utrum comprehensio attingere debeat omnes effectus in specie solum, an etiam in individuo 665 seqq., et utrum solum existentes, an etiam possibles 668. Utrum ad comprehensionem requiratur, quod cognitio adæquet objecti cognoscibilitatem 669 seqq., vel utrum comprehensio debeat obiectum representare quantum cognoscibile est tum extensive 671, tum intensive 672;

mens Doctoris Eximii 672, mens S. Thomæ 673; ad veram rationem comprehensionis requiritur etiam, ut sit notitia cognoscibilitatem objecti adæquans, ita ut quam est perfecta res ipsa in esse cognoscibilis, tam sit perfecta comprehensio in esse cognitionis, vel ita ut per illam res cognoscatur quam perfecte natura sua petit cognosci, seu quam perfecte cognoscibilis est proportionate ad suam naturam 675 seqq. Supercomprehensio quid 675. Utrum subjectum comprehensivum cognoscens aliquid debeat esse saltem æque perfectum, ac illud 677.

Conceptus negativi de Deo sunt magis proprii, quam positivi 205.

Concreta et abstracta: variæ regulæ ad eorum prædicationem in divinis 332 seqq.

Consensus universalis generis humani quomodo probet existentiam Dei 143 seqq.

Corpus non est *Deus*, sed purissimus spiritus 419 seqq.

Dæmones: an et quo pacto dici possit esse vel non esse *Deus* in demonibus 484.

Determinatio formalis voluntatis, constituens libertatis exercitium, an identificetur cum voluntate 595 seqq.

Deus, Nomen Dei seu vox aliqua ad Numen designandum in nulla lingua non existit 9. Utrum sit nomen nature 704, et aliis communicabile 705, et utrum univocum, an analogum 706. Notio Dei duplex, vulgaris et scientifica 10, 11; nominalis notio vel definitio Dei 11, 12 expenditur 13 seqq., paulo accuratior Dei definitio 279. *Deus* quatenus cognosci queat in hac vita 200 seqq. Circa primam notionem Dei originem variæ opiniones 15 seqq.; cognitio prima Dei non habetur

per ontologicam ejusdem intuitionem 18, nec ex ideis innatis 19, quamvis contrarium quidam perperam ex Patribus probare nitantur 20 seqq., nec ex cæco impetu sive Reidiani instinctus, sive interni sensus Sentimentalium 23, nec ex traditione 23, 24; denique cognitio Dei non requirit specialem facultatem, per quam comparetur 24, sed potest acquiri per rationem ex cognitione verum creatorum 25, unde falso a quibusdam asseritur, Deum cognosci primum actu fidei 26. *Deus* versus infinite distat a Deo pantheistico 213.

Dei existentia cur accurate nostris diebus tractanda 8, et utrum egat demonstratione 28 seqq.; variæ opiniones 28-31. Deum esse per se notum est secundum se, non vero quoad nos 31, quare indiget demonstratione 33 seqq. Existentia Dei an demonstrari queat 40 seqq.: potest ratio humana naturali lumine divinam existentiam certo demonstrare 43, nec ad id requiritur revelatio vel traditio etiam per modum conditionis 45 seqq. Quo pacto demonstrari queat 58 seqq., non a priori 64, neque a simultaneo 65 seqq., sed tantum a posteriori 63. Existentia Dei probatur multiplici argumentorum genere 82 seqq.: argumenta metaphysica 83 seqq., physica 107 seqq., moralia 142 seqq.: crisis et comparatio istorum argumentorum 171 seqq. Generales difficultates adversus existentiam Dei 173 seqq.

Dei essentia et perfectio. Essentia Dei, prout est in se, non potest a nobis in hac vita cognosci 202, sed ex rebus creatis manudicimur ad aliqualem ejusdem cognitionem, et quidem triplici modo 202, via causalitatis, negationis et eminentiæ 203 seqq. In Deo essentia et existentia sunt formalissime unum idemque

207, 215 seqq. *Deus* est ens per se subsistens 209, actus purissimus, expers omnis potentialitatis 211 et 220, forma non formata nec formabilis, sed purissime subsistens 212, et ens per essentiam 214; unde infinite distat a Deo, quem blasphemè fingunt pantheistæ 213. *Deus* est substantia, eaque completa 225 et purissimus spiritus 419 seqq. Quanta Dei perfectio colligatur ex argumentis, quibus ejusdem evincitur existentia 221. *Deus* est ens perfectissimum 223, et quo majus nihil esse, nec excogitari potest 225; continet perfectiones omnes simpliciter simplices formaliter, perfectiones vero secundum quid virtualiter et eminenter 231. Nulla creata perfectio inesse potest Deo formaliter, sed tantum virtualiter et eminenter 231, quæ eminentia consistit in universalitate, plenitudine atque unitate 233. Omnis creata perfectio est etiam in Deo obiective, non autem secundum esse physicum 234, unde res create verius esse habent in Deo, quam in se ipsi 234. Perfectiones Deo et creaturis communes quo sensu dari queant 239 seqq.: nulla perfectio de Deo et creaturis univoce prædicatur 240, nec pure æquivoce; sed analogice 244; quamobrem est vere inter Deum et creaturas aliqua similitudo 244 et 253, quæ in irrationalibus vestigium, in rationalibus dicitur *imago* 245. Inter Deum et creaturas intercedit analogia proportionis vel attributionis 240 per intrinsecam denominationem 247, et etiam proportionalitatis, sive propriæ sive impropriæ 247.

Essentiæ divinæ constitutum 270 seqq.: quid dicendum de physica Dei essentia secundum considerationem philosophicam 271, et quid de essentia metaphysica 271, ubi ante omnia enarrantur variæ auctorum

sententiæ 272. Essentia Dei metaphysica recte reponitur in eo quod Deus sit purissimus actus seu ipsum esse per se subsistens 274 seqq., non vero in complexu omnium attributorum 280, neque in eo quod Deus sit substantia perfectissime intellectiva 280, quod perperam putant nonnulli traditum fuisse a S. Thoma 280 seqq. et 289 seqq., nec in eo quod Deus sit infinitus 282.

Dei attributa generatim 201 seqq. Quid attributum 202, et quotuplex 204; an et quid reale importent in Deo attributa 205 seqq.; negativorum duplex genus 616, negativa et contingenter relativa formaliter considerata nihil reale in Deo expriment, materialiter autem ipsam Deo substantiam designant 206; affirmativa absoluta non prædicantur de Deo solum negative 207, nec solum ad denotandam causalitatem aut similitudinem in operando 208, sed ad indicandum aliquid intrinsece ac formaliter Deo competens 209; quamvis a nobis instar proprietatum apprehendantur 209, re tamen vera divinam substantiam significant 303. An et quo pacto distinguantur attributa tum invicem, tum ab essentia 301; realis distinctio repellitur 302. Utrum attributa sive inter se sive ab essentia distinguantur formaliter et ex natura rei 302; sententia scotistica 302 rejicitur 302 seqq., variæ aliarum opinionum referuntur 303, et explicantur 307. Attributa Dei tum inter se tum ab essentia non distinguuntur solum ratione ratiocinante 309, nec solum per connotationem ad externos effectus 311, sed virtualiter vel ratione ratiocinata et cum fundamento in re 312 seqq., quodnam sit huiusmodi fundamentum 308, 314. An Deus possit essentiam suam distinguere ab attributis 316, et an Beati divinam essen-

tiam intuentes 315. Quanta sit distinctio rationis inter essentiam et attributa 321 seqq., ubi ostenditur hæc omnia se mutuo penes implicitum includere 324 seqq. et alia esse de aliorum essentia ibid. Quomodo attributa divina de essentia et invicem prædicari queant 322 seqq.; et utrum attributa omnia sint æqualis perfectionis 336 seqq. Attributa Dei quiescentia 338 seqq.; attributa transcendentalia 338.

Dei relationes ad res creatas 259 seqq. Prædicata divina relationem importantia eorumque varietas 259, diversæ sententiæ circa relationes Dei ad res creatas 260, et mens Aquinatis 261; sententia Deo asserens relationes reales ad res creatas a censura vindicatur 262. Nullæ sunt in Deo reales relationes ad res creatas 263 seqq., sed omnes relationes ejusmodi sunt tantum rationis 269.

Dei unitas 338 seqq. Deus est unus, immo maxime unus 339 seqq. Unicitas Dei 343 sæpe tradita, probatu difficilis 343, erroribus impugnata 344, demonstratur 355 seqq. Vide voces *Polytheismus* et *Dualismus*.

Dei veritas 302 seqq. Deus est summa et prima veritas transcendentalis sui in essendo 302 seqq., itemque summa et prima veritas formalis seu in cognoscendo 304 seqq., ac tandem ipsa veritas moralis vel in loquendo 395, 396. Errores et opiniones circa veracitatem divinam 396. Fidelitas divina ibid.

Dei bonitas 399 seqq. Deus est bonus physice ac moraliter, immo summe bonus et ipsa bonitas 402, infinite distans a qualibet bonitate creata 402; est quoque summe bonus respective 404 seqq.

Dei pulchritudo. Deus est pulcherrimus et ipsa pulchritudo, a qua manat in res creatas omnis decor et

pulchritudo, sive in ordine physico, sive in ordine morali 408 seqq.

Dei simplicitas 411 seqq. Quinam Deo tribuerint compositionem essentialiam 413; excluditur compositio essentialis ex materia et forma 414 seqq. Quinam tribuerint Deo compositionem partium integram 418; quorum error prolignatur 419 seqq., Deus enim non est corpus, sed purissimus spiritus 419 seqq. Excluditur etiam a Deo compositio ex essentia et personalitate 422, quia Deus est ipsa sua essentia vel natura 424 ipsaque sua individuatio 425. Compositio ex substantia et accidente a Deo excluditur 426 seqq., siquidem Deus nullum potest suscipere accidens 426 seqq., sicut nec ullam compositionem logicam vel rationis ex genere ac differentia 432 seqq.; unde etiam Deus non est, saltem directe, in genere vel prædicamento 434 seqq., et utrum sit saltem reductively 438. An possit admitti in Deo compositio aliqua virtualis vel rationis 445 seqq. Utrum Deus sit omnino simplex 450 seqq., ut nec venire queat in compositionem cum aliis 455. Cur divinæ simplicitati non repugnet unio 458.

Dei infinitas 460 seqq. Quid differant infinitum et omniperfectum 461, oseres infinitatis divinæ 461. Utrum infinitas naturali lumine demonstrari queat 462, ubi vindicatur P. Ludovicus de Molina 462 in nota. Deus simpliciter infinitus est 464 seqq.

Dei immensitas declaratur 470 seqq., quotuplici modo Deus sit in rebus 470, et quo pacto sit in loco 471. Divinæ immensitatis adversarii 472; distinguenda immensitas ab ubiquitate vel omnipræsentia 473, et quomodo sit mente concipienda 474. Deus per suam essentialiam est immensus 476 seqq., ac præsens est rebus locisque omnibus, quin ab ullis circum-

scribi valeat 480. Quomodo Deus sit in rebus 481, 483 seqq.: modus, quo Deus est ubique, incommunicabiliter proprius est ejus 482. An et quo pacto Deus dici possit esse vel non esse in daemionibus 484. An immensitas et præsentia Dei cunctis in rebus locisque recte ac formaliter concludatur ex ejus operatione 487, 489 seqq. An operatio Dei sit formalis ratio presentie in rebus omnibus 496, 498 seqq. Utrum Deus sit in spatiis imaginariis 506 seqq. Deus actu est extra totum mundi machinam 509, et actu habet absolutam simplicissimamque presentiam ubicationem, ubicumque res aliqua esse potest 510, idque hæc incongruesignificatur, dicendo Deum esse in spatiis imaginariis 513 seqq.

Dei immutabilitas 519 seqq. ejusque impugnatores 721. Deus est absolute immutabilis 519, sive physice sive moraliter 520 seqq. Varia systemata ad inveniendam concordiam divinæ immutabilitatis cum libertate exponuntur 550 seqq., ac refutatis opinionibus minus veris 550 seqq., 556 seqq., 558 seqq., 561 seqq., 564 seqq., 574 seqq., eligitur que probabilior videtur 566-574 et 581 seqq. Sententia quedam recentior, ad eandem concordiam inveniendam excoqitata, expenditur, ac rejicitur 592 seqq.

Dei libertas 526 seqq., erroneæ quedam circa illam opiniones 537. Deus vera gaudet libertate indifferentie in operationibus ad extra 538 seqq., 544 seqq., que proinde non importat meram denominationem extrinsecam 541. An Deo competat libertas tum contradictionis tum contrarietatis 541. Libertas in Deo non importat indifferentiam subjectivam ad ponendum vel non ponendum actum 542, sed tantum indifferentiam quandam terminativam, qua voluntas divina, eodem modo se habens in se, possit

terminari vel non terminari ad res externas 548 et 549 seqq. Quomodo conciliatur libertas divina cum immutabilitate, varia systemata 550 seqq., et quid probabilis statuendum 566-574 et 581 seqq.; recentius quoddam systema rejicitur 592 seqq.

Dei aeternitas 603 seqq. Quid aeternitas 604, 605, ejusque ab aliis durationibus discrimen 604, 605. Deus est aeternus 608, 610 seqq., et quidem ipse solus 609, immo est ipsa aeternitas 610. Utrum aeternitas habeat rationem mensurae sive respectu Dei, sive respectu creaturarum 611.

Dei invisibilitas 616 seqq. Quid invisibile 617. An Deus videri oculo corporeo queat 617 seqq.; quidnam id fieri posse putaverint 617, vera tamen sententia negat Deum, prout est in se, oculo corporeo naturaliter videri posse 619 seqq. et 623 seqq., quamvis possit quodammodo videri sub sensibili specie ac tamquam sensibile per accidens 621; immo vero ne supernaturaliter quidem videri potest Deus oculo corporeo, prout est in se 622 seqq. Utrum Deus videri queat ab intellectu creato 621 seqq. Quid visio vel cognitio intuitiva, et quomodo gignatur 631 seqq.; est inseparabilis a cognitione quidditativa 632. Visio Dei de facto datur ex dono indebito vel supernaturaliter 632; et utrum naturaliter sit possibilis 633, error Anomocorum, possibile esse asserens 633, itemque Beguardorum, Beguinorum, Baji et Ontologorum 634. Intellectus creatus non potest per sua naturalia Deum videre 635 seqq., sed eget lumine gloriae 642.

Dei incomprehensibilitas 650 seqq. Quot modis Deus dici possit incomprehensibilis 650, 652 seqq., et quo sensu dicatur, ubi sermo est de divina incomprehensibilitate 651. Praenotanda ad demonstrationem divinae incom-

prehensibilitatis 651 seqq., 654 seqq., usque ad pag. 678, ubi ratio comprehensionis enucleatur. Deus ab intellectu creato comprehendi nullatenus potest 678 seqq.

Dei ineffabilitas 684 seqq. Quomodo dici possit Deus ineffabilis, cum frequentissimo in sermone versetur 684. Deus est ineffabilis 686, ita ut a nulla creatura modo comprehensivo nominari valeat 687. Utrum Deus ipse possit imponere sibi nomen, quod aliis significet comprehensive naturam suam 687; potest Deus, probabiliter, a Beatis inter se colloquentibus exprimi nominibus essentiam, prout est in se, significantibus 689, non vero a visitoribus 692.

Dei nomina. Potest Deus vocari ab homine nominibus imperfecte naturam illius significatibus 694. An et quoniam nomina de Deo substantialiter praedicantur 695; utrum aliquod nomen de Deo dicatur proprie 697. Recte quidem praedicantur de Deo nomina tum concreta, tum abstracta 698, 699, quamvis utraque imperfecte 699, et abstracta minus improprie, quam concreta 700. Utrum omnia nomina, quae de Deo praedicantur, sint synonyma 701 et 309, et praedicentur univoce, an analogice 701 et 240 seqq. Utrum nomina Deo et creaturis communia prius de illis, quam de Deo dicantur 701. Utrum nomina, quae important relationem, dicantur de Deo ex tempore, an ex aeternitate 701, 702. Praecipua nomina Dei declarantur 702; de nomine *Deus* 704 seqq. Nomen *Jahve* vel *Jehovah* utrum sit proprium Dei 707.

Distinctionum varis genera 301 seqq., 307; fundamentum distinctionis rationis generatim quotuplex 308.

Dualismus 369 seqq. Doctrina duplicis principii absurda est in se ipsa 371, et ad finem propositum inepta 373, nec

necessaria ad quidpiam explicandum 374 seqq.

Eminentia perfectionis divinae super omnes res creatas in quo consistat 233.

Ens per essentiam et per participationem quid sit 214, itemque ens per se subsistens 209, 210.

Errorum utrum Deus causare vel infundere valeat 307.

Esse verius habent res creatae in Deo, quam in se ipsis 234. *Esse* increatum infinite distat ab esse communi, quod de omnibus praedicatur 210.

Essentia spectari potest physice ac metaphysice 270. Cfr. constitutum metaphysicum divinae essentiae 270 seqq.

Existentia Dei. Vide vocem *Deus*. Existentia in Deo ita identificatur cum essentia, ut sit formalissime idem 207.

Facultas aliqua specialis et super-intellectualis 16 an requiratur ad primo cognoscendum Deum 24.

Fidei actus non est prima, quam de Deo habemus, notitia 26.

Fidelitas divina 396.

Fundamentum distinguendi per rationem generatim quotuplex 308; declaratur fundamentum distinctionis inter essentiam et attributa divina 314, 315.

Genus. Utrum Deus possit esse in genere vel praedicamento 432 seqq. Vide vocem *Praedicamentum*.

Gnostici professores dualismi 369.

Idea Dei utrum sit innata 16 et 19 seqq. Idea vel notio Dei acquiri potest per rationem ex rebus creatis 25.

Imago dicitur similitudo, quae adest inter creaturas rationales et Deum 245. Imaginum cultus a catholicis exhibitum vindicatur ab ineptis protestantium calumniis 347.

Immensitas declaratur 470, distinguenda ab ubiquitate vel omnipraesentia 473, et quomodo mente concipienda sit 474. An et quo pacto immensitas et praesentia Dei ubique probetur ex operatione 487 seqq.

Immutabilitas quid et quotuplex 510, ejus cum aeternitate cognatio 606, et conciliatio cum libertate divina. Vide vocem *Dei immutabilitas*.

Incomprehensibilis quot modis dici possit Deus 650, 652 seqq., et quo sensu dicatur, cum sermo est de divina incomprehensibilitate 651. Cfr. vocem *Comprehensio*.

Ineffabile et ineffabilis quid 684, 686.

Infinitum quid 460.

Instinctus Reidianus 16, 17 non est causa ideae Dei in nobis 23.

Intuitiva cognitio vel visio quid, et quomodo gignatur 631. Intuitio vel visio Dei est inseparabilis a cognitione quidditativa Dei 632.

Invisibile quid 617.

Jahve et Jehovah nomen Dei 702; utrum nomen *Jahve* vel *Jehovah* sit proprium Dei 707.

Kantii Emmanuelis opinio circa demonstrabilitatem Dei 41 profligatur 43.

Kuhn sententia circa originem notionis Dei 16 relaturatur 26.

Lamenaisii sententia de vera polytheistarum opinione rejicitur 346.

Libertas divina 536. Vide vocem *Dei libertas*. In quo sit exercitium formale

libertatis 505 seqq. Recentior quaedam opinio circa naturam libertatis et formalem determinationem 502 rejicitur 502 seqq.

Lumen gloriæ quid 642, necessarium est ad videndum Deum, ibid.

Manichæi sectatores dualismi 370: causa erroris 371.

Metalogicum argumentum ad probandam existentiam Dei 77 excluditur 78 seqq.

Metaphysica argumenta ad probandam existentiam Dei exponuntur, et vindicantur 83 seqq.

Molinæ (P. Ludovici) vindicatur doctrina de infinitatis divine demonstrabilitate 462 in nota, ac de ratione spatii 518.

Monotheismus primum viguit in mundo ante diluvium 348: probatur monotheismus 355 seqq.

Moralia argumenta ad probandam existentiam Dei exponuntur, et vindicantur 142 seqq. Moralitatis principia quomodo probent existentiam Dei 164 seqq.

Mutatio quid et quotuplex 510.

Notio vel cognitio Dei 9 ejusque origo 15 seqq. Vide vocem *Deus*, initio.

Nomina Dei 292, 694 Vide vocem *Dei nomina*.

Nomina falsa eorumque multitudo et absurditas 352 seqq.

Omnipræsentia vel ubiquitas distinguenda est ab immensitate 473, et an et quo pacto probetur ex operatione 487 seqq.

Ontologorum opinio circa originem notionis Dei 16 refutatur 18; error eorumdem circa visionem vel intuitionem Dei 614.

Operatio Dei an et quo pacto probet immensitatem et præsentiam ejus in

loco 487 seqq., et an sit ipsa ratio formalis præsentia: in cunctis rebus 496, 498 seqq.

Origo cognitionis Dei unde 15 seqq., ubi variæ sententiæ expenduntur, veraque stabilitur.

Peccatum philosophicum an dari queat 191.

Perfectum et **Perfectio** quid 222, et perfectum simpliciter et secundum quid, absolute ac relative, ibid. Perfectio simpliciter simplex et secundum quid, 228.

Physica argumenta ad probandam existentiam Dei exponuntur, ac vindicantur 107 seqq.

Polytheismus 344, cujus vices ac variæ formæ describuntur 344. Sententia Lamensisii de polytheistarum vera opinione rejicitur 346: origo polytheismi 347, quo tempore occupaverit genus humanum 349, et in quibus primum nationibus 350. Variæ genera polytheismi quo pacto existere potuerint 351: multitudo et absurditas falsorum numinum 352. Vide vocem *Dualismus*.

Prædicamentum. Utrum Deus sit directe in prædicamento 432 seqq., utrum saltem reductive 438.

Præsentia Dei in loco. Vide vocem *Omnipræsentia*.

Priscillianistæ dualismi sectatores 370; causa hujusce erroris 371.

Pulchritudo Dei 498 seqq. Vide vocem *Dei pulchritudo*.

Relationes Dei ad creaturas 259 seqq. Vide vocem *Dei relationes*.

Restrictio mentalis utrum possit a Deo adhiberi 398.

Revelatio non est necessaria ad demonstrandam existentiam Dei.

Ruiz de Montoya (P. Didacus) vindicatur ab opinione circa rationem

comprehensionis falso illi attributa 656, 670.

Scoticæ scholæ opinio circa originem notionis Dei 16 refutatur 23.

Sentimentalis scholæ Germaniæ sententia circa originem notionis Dei 17 exploditur 23.

Sibyllina carmina et oracula gentilium nihil prosunt causæ polytheismi 367.

Similitudo aliqua datur inter Deum et creaturas 244 et 253, que in irrationalibus *vestigium*, in rationalibus dicitur *imago* 245.

Simplicitas sitne perfectio 411. Vide vocem *Dei simplicitas*. Cur summæ Dei simplicitati non repugnet unio hypostatica 458.

Spatia imaginaria, et an in eisdem sit Deus 506 seqq.

Spiritus purissimus est Deus 420, non vero corpus 419.

Staudenmaier opinio circa originem notionis Dei 16 refutatur 19.

Substantia est Deus, eaque completa 225, spiritualis et perfectissime vivens 226.

Supercomprehensio quid 675.

Tempus quo pacto descriminetur ab æternitate.

Theismi et theistarum diversa genera 192.

Theodicea vel **Theologia naturalis** quid 1, ejus definitio enucleatur 2 seqq., objectum attributionis, materiale ac formale 4, discrimen a Theologia dogmatica et scholastica 2, sive ratione objecti, sive ratione evidentia: ac certitudinis, sive ratione dignitatis ac nobilitatis 5, 6; quo pacto descriminetur a fide 6, et quanta ejus digni-

tas et locus inter partes Philosophiæ 6, utilitas in ordine sive speculative 6, sive practico 7, necessitas 7, partes ejus hic tractandæ ac methodus tenenda 8.

Thomassini sententia circa originem notionis Dei 16.

Traditio 18 non est causa gignens in mente nostra ideam Dei 27, nec ad ejus existentiam demonstrandam est necessaria 45.

Traditionalistarum doctrina in ordine ad demonstrabilitatem existentia: divine 41 profligatur 45 seqq.

Ubiquitas vel omnipræsentia De distinguenda est ab immensitate 473.

Unio hypostatica cur non repugnet simplicitati divinæ 458.

Unitas Dei 338 seqq. Vide vocem *Dei unitas*.

Veracitas Dei 326: errores et opiniones circa illam 306. An Deus causare vel infundere valeat errorem 397, et utrum uti possit mentalibus restrictionibus et æquivocationibus 306.

Veritas triplex 302. Veritas Dei 322. Vide vocem *Dei veritas*.

Vestigium dicitur similitudo, quæ adest inter creaturas irrationales et Deum 245.

Visio vel intuitiva cognitio quid, e quomodo gignatur 631: visio Dei inseparabilis est a cognitione quiddativa 632.

Zoroaster ejusque doctrina de dualismo 269, quam professi sunt etiam Gnostici 369, Manichæi et Priscillianiste 370.

Page.	Line.	ERRATA GRAVIORA	CORRIGE
23	19	nesse	inesse
26	20-21	nisi sustiner	nisi sustineri
26	3 a fine	vel ipsius. Dei	vel ipsius Dei.
32	11	notitiam, Dei	notitiam Dei,
32	2	prohet	probet
43	10	omnium	omnium
43	21	Fide,	Fides
43	24	alla	alia
109	13	Principum	Principium
112	12	innitur	innitur
113	4 a fine	mundanoru nullam	mundanorum ullam
130	19	mundanu sordo	mundanus ordo
135	9 a fine	motum	motum
139	3 a fine	patentia	patientia
158	21	ille duratura sit dici	dici nequit
179	Ad marginem	insuanaatæ	insinuatae
231	9 a fine	enst	ens
225	13	Unde.	Unde
334	6 a fine	prædicationes.	prædicationes
342	11	quares	qua res
354	In nota (§)	Teophil	Theophil.
373	10 a fine	nimus	minus
374	2 a fine	detrimentum	detrimentum
426	3 a fine	De,	De
436	7 a fine	differentim	differentiam
446	9	coalescens	coalescentem
478	7 a fine	contra	contra
518	13 a fine	Pustasne	Putasne
527	16	consequentur	consequenter
559	13 a fine	duoribus	duabus
565	2	constitutionem	constitutionem
567	16	libero	libera
375	19 a fine	Incidimus	Incidimus

Pag.	Lin.	ERRATA GRAVIORA	CORRIGE
593	4 a fine	volitionis etc.	volitionis, dicunt
596	16-17	meni-mi	meni-ni
628	5	Patres, visione	Patres: visione
633	9 a fine	impossibilitatem)	impossibilitatem
»	» »	aut penitus	haud penitus
633	8 a fine	substantiam (4);	substantiam (4));
656	2	comprehendi a Deo	comprehendi nisi a Deo
670	1	proinde	perinde

